

Statsrådets skrivelse till Riksdagen med anledning av ett förslag till rådets direktiv (justering av acciserna på tobaksvaror) och en rapport av kommissionen

I enlighet med 54 b § riksdagsordningen översänds härmed till Riksdagen Europeiska gemenskapernas kommissions förslag av den 15 maj 1998 till rådets direktiv om ändring av direktiv 92/79/EEG om tillnärmning av skatt på cigaretter, direktiv 92/80/EEG om tillnärmning av skatter på andra tobaksvaror än cigaretter och direktiv 95/59/EG om andra skatter än omsättningsskatter som påverkar förbrukningen av tobaksvaror, kommis-

sionens rapport om de strukturer och punkt-skattesatser som fastställs genom rådets direktiv 92/79/EEG av den 19 oktober 1992 om tillnärmning av skatt på cigaretter och genom rådets direktiv 92/80/EEG av den 19 oktober 1992 om tillnärmning av skatter på andra tobaksvaror än cigaretter (KOM (1998) 320 slutlig), samt en promemoria om förslaget och om rapporten.

Helsingfors den 27 augusti 1998

Minister Jouko Skinnari

Konsultativ tjänsteman Irmeli Virtaranta

FINANSMINISTERIET

PROMEMORIA 11.8.1998
(EU/040698/0356)**FÖRSLAG TILL RÅDETS DIREKTIV OM JUSTERING AV ACCISERNA PÅ TOBAKSVAROR OCH KOMMISSIONENS RAPPORT OM STRUKTURER OCH PUNKTSKATTESATSER****1. Inledning**

Europeiska gemenskapernas kommission har den 15 maj 1998 lagt fram ett förslag till rådets direktiv om ändring av direktiv 92/79/EEG om tillnärmning av skatt på cigaretter, direktiv 92/80/EEG om tillnärmning av skatter på andra tobaksvaror än cigaretter och direktiv 95/59/EG om andra skatter än omsättningsskatter som påverkar förbrukningen av tobaksvaror (KOM(1998) 320 slutlig). Förslaget baserar sig på den rapport som kommissionen i sammanhanget lagt fram om de strukturer och punktskattesatser som fastställs genom rådets direktiv 92/79/EEG och 92/80/EEG. Rapporten utgör en bilaga till det nämnda dokumentet.

2. Kommissionens bakomliggande rapport om strukturer och punktskattesatser i fråga om tobaksvaror**2.1. Allmänt**

Inom gemenskapen finns det särskilda direktiv om harmonisering av strukturen i fråga om skatterna på tobaksvaror samt om minimiskattenivåer för cigaretter och andra tobaksvaror. Dessa är direktiv 95/59/EG, 92/79/EEG och 92/80/EEG. Sådana tobaksvaror som omfattas av den harmoniserade punktbeskattningen är cigaretter, cigarrer och cigariller samt röktokek. Röktoeken är indelad i två olika produktkategorier, dvs. finskuren tokek som rullas till cigaretter (rulltokek) och annan röktokek.

Medlemsstaterna skall i fråga om cigaretter ta ut en s.k. allmän minimipunktskatt som skall utgöra minst 57 % av detaljhandelspriset, inklusive alla skatter, för cigaretter av den mest efterfrågade prisklassen. Den allmänna minimipunktskatten består av en proportionell komponent som beräknas på grundval av det högsta detaljhandelspriset (värderelaterad skatt) och av en komponent som beräknas per produktenhet (specifik skatt). Den mest efterfrågade prisklassen i medlemsstaten fastställs årligen av landets

myndigheter. Det högsta detaljhandelspriset meddelas oftast av tillverkaren eller importören. Dessutom regleras beskattningsstrukturen i fråga om cigaretter så, att den specifika skatten skall vara 5—55 % av den totala beskattningen för cigaretter, mervärdes-skatten inberäknad.

Skatterna på andra tobaksvaror än cigaretter kan vara antingen värderelaterade skatter, specifika skatter eller kombinationer av dessa. Minimiskattesatserna och minimiskattebeloppen är följande:

— Cigarrer och cigariller: 5 % av detaljhandelspriset eller 7 ecu per 1 000 stycken eller per kilogram,

— Rulltokek: 30 % av detaljhandelspriset eller 20 ecu per kilogram,

— Övriga slag av röktokek: 20 % av detaljhandelspriset eller 15 ecu per kilogram.

I detaljhandelspriserna ingår samtliga skatter.

I enlighet med direktiven om beskattning av tobaksvaror skall kommissionen vartannat år avge en rapport till rådet om minimiskattesatserna för tobaksvaror samt om hur punktskatternas struktur fungerar i fråga om cigaretter. I rapporten skall den inre marknadens funktion och EG-fördragets allmänna mål beaktas. Vid behov kan kommissionen lägga fram ett förslag till ändring av bestämmelserna. Efter att rådet har hört Europaparlamentet granskar det kommissionens rapport samt ett eventuellt rättsaktsförslag och beslutar enhälligt om de åtgärder som behövs.

Sin första rapport avgav kommissionen 1995. I rapporten fördes det fram problem i anknytning till 57-procentsregeln i strukturen för punktbeskattning av cigaretter och i anknytning till skattesatserna för rulltokek. Kommissionen föreslog dock inte att gemenskapslagstiftningen i samband med punktskatter för tokek skulle anpassas utan ansåg att mera kunskap om tillämpningen av bestämmelserna och problemen behövs. Europaparlamentet antog den 19 september 1996 ett yttrande om kommissionens granskning och uppmanade samtidigt kommissionen att

utarbete rättsaktsförslag i syfte att lösa de problem som påvisats vid granskningen. Utgående från slutsatserna i rapporten har kommissionen i olika sammanhang också hört nationella myndigheter, näringslivet samt andra intressegrupper.

Kommissionen har nu lagt fram en andra rapport till rådet. I rapporten behandlas den harmoniserade tobaksvarubeskattningens funktion på den inre marknaden, skattesatsernas utveckling samt bestämmelsernas förhållande till EG-fördragets allmänna mål.

2.2. Granskning av hur den gällande lagstiftningen fungerar

2.2.1. Den inre marknads funktion

Bedrägerier

Kommissionen anser att den harmoniserade punktbeskattningen av tobaksvaror på det stora hela tycks fungera väl för den lagliga handelns del, trots de stora skillnaderna mellan de punktskattesatser som medlemsstaterna tillämpar. Inte heller störs den inre marknads funktion av inköp som enskilda personer gör för eget bruk i länder med lägre skattesats. Däremot kan organiserad smuggling av tobaksvaror medföra allvarliga konkurrensstörningar. Det är också uppenbart att smugglingen har ökat på senare år. Skillnaderna mellan medlemsstaternas skattesatser ökar också smugglingen av sådana produkter för vilka punktskatten har betalats i avgångslandet. Kommissionen anser att höga skatter uppmuntrar till bedrägerier och att det är svårt att hindra att den olagliga verksamheten utvecklas.

Cigaretter

När kommissionen beskriver hur handeln med cigaretter fungerar på den inre marknaden tangerar den strukturella problem i samband med beskattningen av cigaretter, men den går in för att föreslå endast tekniska ändringar i syfte att öka medlemsstaternas flexibilitet och förenhetliga tillämpningspraxis. De nationella myndigheter och intressegrupper för näringarna som kommissionen hört ansåg i regel inte att en större konvergens i fråga om punktskatterna behövs. Däremot önskades det att de problem som visat sig i samband med genomförandet av de gällande reglerna skulle avhjälpas.

Strukturen i fråga om den punktskatt på cigaretter som medlemsstaterna tillämpar inom ramen för gemenskapsbestämmelserna är grovt taget tudelad. Typiskt för de sydliga medlemsstaterna, där det odlas tobak, är att cigarettmarknaden är koncentrerad till förmanliga cigaretter som ett nationellt monopol tillverkar. Dessa medlemsstater tillämpar en beskattning som främst utgår från värdet, för om den specifika skattens proportionella andel var stor skulle beskattningen bli störst just i fråga om cigaretter som säljs till ett lågt pris. Den specifika skatten ges däremot oftast en större tyngd i de medlemsländer där det inte odlas tobak och där utbudet på marknaden består av importerade cigaretter.

Den allmänna minimipunktskatten för cigaretter skall vara minst 57 % av detaljhandelspriset. Andelen varierar i medlemsstaterna mellan 57 och 66,68 %. Kommissionen konstaterar att det sätt på vilket minimiskatten uttrycks kan ge en felaktig uppfattning om graden av harmonisering av punktskatterna, för i absoluta termer är skattesatsen i den medlemsstat som har den högsta beskattningen fyra gånger högre än i den medlemsstat som har den lägsta beskattningen. Orsaken till det är en kombination av följande faktorer: skillnader i pris före skatt, mest efterfrågade prisklass, förhållande mellan den specifika och den värderelaterade skattekomponenten samt skillnader i mervärdesskattesats.

Den allmänna minimipunktskatten består av en värderelaterad skatt och en specifik skatt. Beloppet av värderelaterad skatt påverkas av förändringar i andra faktorer som påverkar priset än själva punktskatten, såsom i producentens eller säljarens andel eller i mervärdesskatten. I skattesystemet ingår dessutom en multiplikatoreffekt som kan föranleda besvärligheter i de medlemsstater som ligger nära 57-procentsgränsen. Då kan det bli fråga om en s.k. kaskadefekt, där t.ex. en höjning av mervärdesskatten förändrar punktskattens relativa andel av priset så, att kravet på minimiskatt inte längre uppfylls. En punktskattehöjning följs av upprepade höjningar av mervärdesskatten och av punktskatten. Situationen blir problematisk av att de medlemsstater där den absoluta skattesatsen är högst befinner sig närmast 57-procentsgränsen. Ironiskt nog kan den nuvarande beskattningsstrukturen leda till en situation där punktskatten måste höjas i just de medlemsstater där skattepåslagan re-

dan är hög. På lång sikt skulle de skillnader mellan medlemsstaterna som gäller skattepålagor för cigaretter kunna öka ytterligare, vilket inte är förenligt med målen för den inre marknaden.

I samband med detta har medlemsstaterna tillämpat olika praxis vid iakttagandet av 57-procentsnivån. En del medlemsstater anser, liksom kommissionen, att det är en kontinuerlig skyldighet att iaktta 57-procentsnivån och att den måste uppfyllas varje gång detaljhandelspriserna ändras. Andra medlemsstater anser däremot att en kontroll av att 57-procentsnivån följs bör göras endast en gång om året, precis som när det gäller att fastställa den mest efterfrågade prisklassen.

Andra tobaksvaror än cigaretter

Enligt kommissionen vållar beskattningen av cigarrer och cigariller samt annan rök tobak inga särskilda problem. Konsumtionen av dessa produkter har minskat avsevärt. När det däremot gäller rulltobak ökas smugglingen mellan grannländer av de stora skillnaderna i beskattningen och i priserna före skatt mellan de olika länderna. Problemet gäller i synnerhet Storbritannien och Irland, dit rulltobak förs in från grannländerna. Kommissionen anser att dessa länder själva bör lösa problemet t.ex. genom tillnärmning av de nationella skattesatserna för sådana tobaksvaror som utgör substitut för varandra, dvs. cigaretter och rulltobak, eller ökad kontroll.

I fråga om cigaretter och rulltobak har medlemsstaterna möjlighet att fastställa en nationell specifik minimiskatt, förutsatt att den totala skatten inte överstiger 90 % av den totala skatt som tillämpas på cigaretter eller rulltobak av den mest efterfrågade prisklassen. Denna möjlighet existerar däremot inte i fråga om cigarrer och cigariller samt annan rök tobak. Vissa medlemsstater har därför framställt önskemål om att också i fråga om dessa produkter få fastställa en motsvarande minimiskatt, kombinerad med en helt eller delvis värderelaterad skatt.

2.2.2. Punktskatternas realvärde

Eftersom den allmänna minimipunktskatten för cigaretter uttrycks i procent av detaljhandelspriset förändras skatten automatiskt när priset stiger. För cigaretternas del behövs således ingen inflationsjustering.

På andra tobaksvaror kan medlemsstaterna tillämpa antingen en värderelaterad skatt, en specifik skatt eller en kombination av dessa. Största delen av medlemsstaterna tillämpar visserligen skattesatser som i huvudsak grundar sig på den proportionella komponenten, varvid punktskatten stiger när detaljhandelspriset stiger. En anpassning av den specifika minimiskatten med anledning av inflationen behövs dock för att det ursprungliga förhållandet mellan den värderelaterade och den specifika minimiskatten skall bibehållas.

2.2.3. Fördragets allmänna mål

Kommissionen anser att gemenskapens punktskattepolitik främst tar fasta på att säkerställa att den inre marknaden fungerar som den skall. Å andra sidan får beskattningen av tobaksvaror inte börja fungera sämre i medlemsstaterna, som måste kunna ta ut de skatteinkomster som tillkommer dem. När punktskatterna för tobaksvaror harmoniseras skall särskild uppmärksamhet dessutom fästas vid hälsoskyddet samt vid sambandet mellan hälsoskydd och priset på tobaksvaror.

I de flesta medlemsstaterna är tobak en hårt beskattad produkt. Under hörandet har de intressegrupper som företräder folkhälsan pläderat för en hårdare beskattning av tobak i allmänhet samt för en tillnärmning av skattesatserna för cigaretter och rulltobak, eftersom användningsändamålet är detsamma. Å andra sidan uppmuntrar en hög skattesats till bedrägerier och gör att konsumtionen av olagliga tobaksvaror som står utanför produktkontrollen ökar. Dessa olagliga produkter ser ut att ha hälsoeffekter som är skadligare än de lagliga produkterna har. På detta sätt kan uppnåendet av såväl folkhälsomål som statsekonomiska mål försvåras, om rökarna går in för att skaffa produkter på den svarta marknaden.

2.2.4. Översynens periodicitet

Kommissionen konstaterar att granskningsintervallet på två år är alltför kort för att man skall samla tillräckliga erfarenheter av hur väl den inre marknaden fungerar och av hur ändringar som införts i gemenskapens och medlemsstaternas lagstiftning har inverkat.

2.3. Slutsatser

Kommissionen konstaterar att medlemsstaterna då priserna och mervärdesskatten förändras bör ha en viss flexibilitet när det gäller att anpassa den egna skattesatsen, alltså att företa behövliga ändringar i den värderelaterade skatten och den specifika skatten. Om medlemsstaterna hade en viss anpassningstid skulle också problemet med oenhetlig tillämpningspraxis utgå. Kommissionen godkänner däremot inte långsiktiga avvikelser från miniminivån.

Också i fråga om cigarrer, cigariller och röktnobak bör medlemsstaterna ha möjlighet att ta ut en specifik minimiskatt som kombinerats med en helt eller delvis värderelaterad skatt. Motsvarande skatt är redan i bruk när det gäller cigaretter och rulltobak, och protester mot en utvidgning av praxis har inte framförts, enligt hörandena.

När det gäller andra tobaksvaror än cigaretter bör de minimiskattebelopp som uttrycks som specifika skatter inflationsjusteras. Kommissionen föreslår därför att den specifika punktskatten höjs med lika mycket som det genomsnittliga konsumentprisindexet i medlemsstaterna har stigit under 1993—1998 enligt Eurostats bedömning, dvs. med sammanlagt 18,5 %.

Likaså vill kommissionen förlänga periodiciteten för översyn av punktbeskattningsstrukturen och skattesatser från nuvarande två år till fem år. Enligt kommissionen har en periodicitet på två år visat sig alltför kort, och en periodicitet på fem år skulle vara mera lämplig med tanke på en bedömning av den inre marknadens funktion och verkningarna av eventuella lagstiftningsanpassningar. För att förhållandet mellan värderelaterade och specifika minimiskatter inte skall snedvridas på grund av att periodiciteten förlängs föreslår kommissionen att det utöver de inflationsjusteringar som nu föreslagits bestäms om nya inflationsjusteringar som träder i kraft om två år.

Kommissionen konstaterar däremot att varken punktskatternas struktur eller minimiskattesatserna behöver ändras, i synnerhet som den allmänna minimipunktskatten på cigaretter anges i procent av försäljningspriset. Kommissionen konstaterar att medlemsstaterna, med iakttagande av de minimiskattesatser som föreskrivs i direktiven 92/79/EEG och 92/80/EEG, kan besluta om sina skattesatser och på önskat sätt beakta olika

faktorer, såsom aspekter som gäller hälsan och bedrägerier.

3. Förslagets innehåll

Förslaget grundar sig på kommissionens ovan relaterade andra rapport om strukturer och punktskattesatser för tobaksvaror och på slutsatserna i den (punkt 2.3. i promemorian). I enlighet med vad som sägs i rapporten nöjer man sig med att föreslå tekniska ändringar och inflationsjusteringar i gemenskapens rättsakter om punktbeskattningen för tobaksvaror. Ändringar i punktskattestrukturen eller i skattesatserna föreslås däremot inte.

Det föreslås att direktiv 92/79/EEG, som innehåller bestämmelser om minimiskatten för cigaretter, ändras så att medlemsstaterna får en viss övergångstid för att komma upp till den allmänna minimipunktskatten när priserna eller mervärdesskatten förändras. Om detaljhandelspriset på cigaretter av den mest efterfrågade prisklassen förändras så, att minimipunktskatteandelen om 57 % av detaljhandelspriset inte längre uppfylls, skall medlemsstaten ha tid på sig att ändra skattesatsen högst till den 1 januari det andra året som följer på det år under vilken förändringen skedde. Om en medlemsstat höjer mervärdesskattesatsen i fråga om cigaretter, kan den sänka den procentandel av detaljhandelspriset som den allmänna minimipunktskatten uttrycks som med en procentandel som motsvarar stegringen i mervärdesskattesatsen, även om minimipunktskattesatsen om 57 % underskrids med anledning av åtgärden. I detta fall kan medlemsstaten skjuta upp höjningen av skatten på cigaretter så, att minimiskatten nås till den 1 januari det andra året som följer på det år då sänkningen skedde. Vidare föreslås det att det i direktivet föreskrivna intervallet för kommissionens skyldighet att lägga fram och för rådet att behandla en rapport och vid behov ett ändringsförslag som gäller hur väl bestämmelserna om skattesatsen för cigaretter och skattestrukturen fungerar förlängs från nuvarande två år till fem år.

De skattebelopp som fastställs i direktiv 92/80/EEG om tillnärmning av skatter på andra tobaksvaror än cigaretter föreslås bli ändrade i överensstämmelse med prisstegringen. Varje specifik skatt avses bli höjd med 18,5 % vid ingången av 1999. Eftersom kommissionen föreslår att periodiciteten för

översyn av också detta direktiv förlängs till fem år, föreslås det också bli föreskrivet om nya inflationsjusteringar av nivån på de specifika skatterna efter två år.

Från ingången av 1999 till utgången av 2000 beräknas priserna stiga med i genomsnitt sammanlagt 4,5 %, vilket är lika myck-

et som den förhöjning som avses träda i kraft vid ingången av år 2001. De värderelaterade minimiskatterna avses förbli oförändrade. I tabell 1 visas de nuvarande minimiskatterna som uttrycks som specifika skatter samt de föreslagna förhöjningarna.

Tabell 1: Nuvarande minimiskatt som uttrycks som specifik skatt och föreslagna förhöjningar i fråga om andra tobaksvaror än cigaretter

Produkt och skatteenhet	Nuvarande skatt	Skatt fr.o.m. 1999 (förhöjning 18,5 %)	Skatt fr.o.m. 2001 (förhöjning 4,5 %)
Cigarrer och cigariller (ecu/1 000 st. eller kg)	7	9	10
Rulltobak (ecu/kg)	20	24	25
Annan röktoak (ecu/kg)	15	18	19

Dessutom får medlemsstaterna, om de så önskar, införa nationella specifika minimiskatter för cigarrer, cigariller och annan röktoak när värderelaterad skatt eller en kombination av värderelaterad och specifik skatt tillämpas på dessa produkter. I fråga om cigaretter och rulltobak är denna minimiskatt redan möjlig.

Direktiv 95/59/EG, där det föreskrivs om strukturen för beskattningen av tobaksvaror, föreslås bli ändrat så, att en medlemsstat har tid att anpassa sig också till krav som gäller den specifika skattens proportionella andel. Om strukturen för skatt som tas ut för cigaretter ändras till följd av att mervärdesskattesatserna ändras eller den av någon annan orsak ändras så att medlemsstaten inte längre uppfyller kravet på att den specifika skattens relativa andel skall vara 5—55 % av den totala skattesatsen, kan medlemsstaten skjuta upp anpassningen av den specifika skatten högst till den 1 januari det andra år som följer på att förändringen genomfördes. Genom ändringen bestäms det också i fråga om de krav som gäller den specifika skatten om motsvarande anpassningstid som gäller uppnåendet av den allmänna minimiskattesatsen för cigaretter. Dessutom slopas ur direktivet en hänvisning till ändringar som görs med anledning av att omsättningsskatten ändras, eftersom det föreslås att direktiv 92/79/EEG skall innehålla bestämmelser om sådana ändringar som beror på att mervär-

desskatten ändrats.

4. Förslagets mål

Förslagets mål är att förbättra medlemsstaternas möjligheter att anpassa punktskatterna för tobaksvaror i enlighet med gemenskapsbestämmelserna, harmonisera tillämpningspraxis samt till vissa delar öka möjligheterna att beakta nationella särdrag.

I fråga om cigaretter är målet att ge medlemsstaterna en ett till två år lång anpassningstid och samtidigt att harmonisera tillämpningen av bestämmelserna, när punktskattesatserna anpassas i enlighet med gemenskapsrättens krav till följd av att mervärdesskatterna och priserna utan skatt ändrats. Med anledning av ändringen skulle t.ex. en höjning av mervärdesskattesatsen i de medlemsstater som är nära 57-procentsgränsen inte, om medlemsstaten så önskar, leda till en omedelbar höjning av punktskatterna.

I fråga om andra tobaksvaror föreslås det att medlemsstaterna, om de så önskar, för cigarrer, cigariller och röktoak skall få införa en specifik minimiskatt kombinerad med en värderelaterad skatt eller med en kombination av värderelaterad skatt och specifik skatt. Detta skulle höja den relativa beskattningen för de billigaste produkterna. Medlemsstaterna skulle då ha tillgång till en möjlighet att förhindra priskonkurrens på skatteinkomsternas bekostnad också i fråga

om cigarrer, cigariller och annan röktaobak.

Målet för inflationsjusteringarna av de specifika skatterna är att bibehålla det ursprungliga förhållandet mellan minimiskattesatserna för de specifika och de värderelaterade punktskatterna. Den fasta specifika skattens relativa andel av produktpriset minskar när priserna stiger. Den värderelaterade skatten åter räknas i procent av produktpriset, så motsvarande problem föreligger inte.

Kommissionen anser det vara ändamålsenligt att periodiciteten i fråga om granskningen av skattestrukturen och skattesatserna för tobaksvaror förlängs, så att tillräckliga erfarenheter av att tillämpa ändringar i gemenskapslagstiftningen i medlemsstaterna fås mellan granskningarna.

5. Behandling av förslaget i Europeiska unionens institutioner

Förslaget hänför sig till den indirekta beskattningen, och det har avlåtits med stöd av artikel 99 i EG-fördraget, så ett godkännande förutsätter att rådet är enhälligt. Europaparlamentet och Ekonomiska och sociala kommittén har ännu inte avgett något yttrande i ärendet. Förslaget börjar behandlas i rådets arbetsgrupp den 10 september.

6. Förslagets verkningar

Förslaget förutsätter inte några omedelbara ändringar i den nationella lagstiftningen. I fråga om punktskatten för cigaretter ges medlemsstaterna genom förslaget endast en ett till två år lång anpassningstid när andra faktorer som inverkar på detaljhandelspriset än punktskatterna ändras. Om prisutvecklingen för cigaretter är måttlig i Finland och inga stora höjningar sker, kan man inom en nära framtid inte skönja en situation där den föreslagna anpassningstiden behöver tas i bruk. I Finland är punktskatternas andel nu 58,2 % av detaljhandelspriset, så kravet på 57 % uppfylls väl. Inte heller tycks den omständigheten att andra medlemsstater i enskilda situationer avviker tillfälligt från minimiskatten på cigaretter eller från beskattningsstrukturen på det sätt som beskrivs i direktivförslaget ha någon inverkan på punktbeskattningen av cigaretter i Finland.

De föreslagna inflationsjusteringarna av de

specifika skattesatserna för andra tobaksvaror än cigaretter skulle inte inverka på de punktskattesatser som nu tillämpas i Finland. I Finland tillämpas huvudsakligen värderelaterade skattesatser som uppfyller gemenskapens krav på värderelaterad minimiskatt. De värderelaterade skatterna föreslås ju inte bli ändrade i detta sammanhang.

Enligt förslaget skall medlemsstaterna få tillfälle att tillämpa specifika minimiskatter kombinerade med en helt eller delvis värderelaterad skatt i fråga om cigarrer, cigariller och annan röktaobak. Inget omedelbart behov av att tillämpa möjligheten i Finland ser ut att finnas. Ifall faktorerna i fråga om marknaden för de berörda produkterna förändras i Finland, är medlemsstaternas ökade spelrum givetvis inte heller till skada. En tillämpning av skatten i de andra medlemsstaterna skulle höja priserna inklusive skatt på de billigaste tobaksvarorna, något som skulle kunna vara fördelaktigt för Finland.

En förlängning av periodiciteten i fråga om granskningen av beskattningen av tobaksvaror anses inte medföra problem. Dessutom kan kommissionen alltid när den så önskar, till exempel om överraskande förändringar eller problem inträffar, lägga fram ett förslag om ändring av bestämmelserna, oberoende av den särskilda skyldigheten att avlåta en rapport där beskattningen av tobaksvaror granskas. Också i fråga om de rättsaktsförslag som avlåts på basis av rapporten tillkommer initiativrätten kommissionen.

7. Statsrådets ståndpunkt

Finland kan godkänna de ändringar som kommissionen föreslår i direktiven om beskattning av tobaksvaror. Ändringarna ökar, enligt målen, medlemsstatens spelrum något vid tillämpningen av gemenskapsbestämmelserna om beskattning av tobaksvaror, något som Finland anser vara värt att understöda. Något omedelbart behov av att tillämpa de föreslagna ändringarna ser det dock inte ut att finnas i Finland. I fråga om cigaretter skulle också den för närvarande oenhetliga tillämpningspraxisen i de olika medlemsländerna bli konvergent, vilket är värt att understöda.

